

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Giurgiu (Rumunia) w dniu 6 marca 2012 r. — SC Volksbank România SA przeciwko Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Sprawa C-123/12)

(2012/C 151/33)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Giurgiu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca w drugiej instancji: SC Volksbank România SA

Strona pozwana w drugiej instancji: Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ może być interpretowany w ten sposób, że wymienione w tym przepisie pojęcia „główny przedmiot umowy” i „cena” obejmują elementy, które stanowią świadczenie wzajemne, do jakiego ma prawo instytucja kredytowa na podstawie umowy kredytu, to jest rocznej rzeczywistej stopy procentowej w przypadku umowy kredytu, składającej się w szczególności ze stałej lub zmiennej stopy procentowej, prowizji bankowych i innych kosztów uwzględnionych i zdefiniowanych w umowie?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG może być interpretowany w ten sposób, że zezwala państwu członkowskiemu, które przetransponowało ten przepis do prawa krajowego, na badanie w ramach wykonywania władzy sądowniczej nieuczciwego charakteru warunków umownych dotyczących głównego przedmiotu umowy lub adekwatności ceny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Plovdiv (Bułgaria) w dniu 7 marca 2012 r. — AES-3C Maritza East 1 EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

(Sprawa C-124/12)

(2012/C 151/34)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Plovdiv

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AES-3C Maritza East 1 EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis tego rodzaju, jak art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, zgodnie z którym podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia podatku od uzyskanych świadczeń przewozu, ubrania roboczego, wyposażenia ochronnego i od wydatków poniesionych w związku z delegacjami, ponieważ te towary i usługi są udostępniane nieodpłatnie osobom fizycznym, a mianowicie na rzecz pracowników zatrudnionych u podatnika, jest zgodny z art. 168 lit. a) i z art. 176 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, przy uwzględnieniu następujących okoliczności:

- podatnik nie zawarł z podatnikami umów o pracę, lecz korzysta z nich na podstawie umowy o „udostępnienie pracowników” zawartej z innym podatnikiem, będącym pracodawcą zatrudnionych;
- uzyskiwane świadczenia przewozu są wykorzystywane dla celów przewozu pracowników z poszczególnych punktów zbiorczych w różnych miejscowościach do pracy i z powrotem i brak jest zorganizowanego transportu publicznego, który umożliwiłby pracownikom dojazd do miejsca pracy;
- udostępnienie ubrania roboczego i wyposażenia ochronnego jest wymagane na podstawie kodeksu pracy i na podstawie ustawy o ochronie zdrowia i bezpieczeństwie w miejscu pracy;
- w odniesieniu do świadczeń przewozu, ubrania roboczego, wyposażenia ochronnego i wydatków związanych z delegacjami odliczenie podatku VAT byłoby bezsporne, gdyby te towary i usługi były udostępniane i świadczone przez pracodawcę zatrudnionych. W niniejszym przypadku dane nabycie zostało jednak dokonane przez podatnika, który wprawdzie nie jest pracodawcą, jednak na podstawie umowy o udostępnienie pracowników korzysta z ich pracy i ponosi związane z nią koszty?

- 2) Czy art. 176 dyrektywy 2006/112 uprawnia państwo członkowskie do wprowadzenia, przy jego przystąpieniu do Unii Europejskiej, ograniczającej przesłanki wykonania prawa do odliczenia podatku naliczonego, takiej jak określona w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, wskazująca „towary lub usługi [...] przeznaczone do celów nieodpłatnych dostaw”, gdy ustawa pozostająca w mocy do dnia przystąpienia nie przewidywała takiego ograniczenia w sposób wyraźny?